

lui Vilhelm la Szwarcenau, dice *Novoie Vremia*, că această călătorie cu greu va da ocaziunea pentru vorbiri senzaționale la masă; momentul pentru sdrângăniri de săbii e cu totul nefavorabil și toate statele sunt destul de ocupate la ele acasă. Cu privire la scrierile foilor din străinătate, ca Rusia pregătesc un protest pentru vătămarea articolului 25 din *tratatul de Berlin*, dice *Novosti*, că față de hotărîrea firmă a guvernului rusesco, ca să se obțină dela orî ce amestec în *cestiunea balcană*, nu pôte fi vorba despre un protest oficial.

Diarul „Kreuzzeitung“, dice că această călătorie dovedește importanța alianței triple, a cărei prosperare plină de putere arată intențiunî pacifice. Diarul „Vossische Zeitung“, dice că deocă alianța triplă până acum s'a dovedit ca o garanție a păcii, puterea ei se bazează pe conștiința convingătoare, că ea întrece din punctu de vedere militar, pe adversarii săi, ea speră, că privelește înfrățirii puternice a Germaniei, Austro-Ungariei și Italiei va înăbuși spiritul de întreprindere al Rușilor și Franciesilor.

—Diarul italian „Fanfulla“ anunță sub rezervă, că Franca în timpul din urmă a făcut pași, ca să aște, că ore la viitorul canclavă, va fi posibilă alegerea unui cardinal din străinătate, nu *Lavigerie d'Arce*, deosece acesta e mai dibaci și mai liniștit. Dér se convins că alegerea unui cardinal din străinătate e imposibilă, fiindcă devisa majorității sună: Papă italiană. Conclavă italiană! Diarul „Osservatore Romano“ vorbindu despre posibilitatea unei călătorii a papei din Roma, dice: „Tote puterile, chiar și cele necatolice, ar fi vesele să-i ofere papei ospitalitate. Rămânerea papei în Roma numai atunci va fi posibilă când se va face o împăcare cu Italia“.

—Din Constantinopol se telgrafază, că în urma unei crize ministeriale ivite de curîndu noul cabinet s'a formatu astfel: *Dzevad Paşa* guvernorul Cretei fu numit ca mare vizir al imperiului, *Halil Rifat Paşa* ministru de interne, *Riza Paşa*, ministru de război; *Zuhdi Paşa*, de instrucțiune publică; *Djalledin Paşa* la lucrările publice și *Ghalib Paşa* la bunurile bisericesci. Miniștrii de esterne de finanțe și de marină și-au menținut portofoliul de până acuma. Portofoliul justiției e încredințat provisoru lui *Riza Paşa*. Această schimbare ministerială e privită atât în Berlin cât și în Londra ca o abatere spre Rusia. Diarul „Morning Post“, dice că demisiunea lui *Kiamil*, amiculu credincios al alianței englese, dovedește fără îndoială o activitate ascunsă a politicei turcesce, ală cărei rezultat se așteptă în curîndu.

Diarul „Times“ află din Șangai că nise turburări s'au întemplat la Șchang; misiunile străine au fost distruse, nu a fost nici unu asasinat. Același diaru află de asemenea din Paris, că Rusia a cumpărată cătu a pututu mai multe obligațiuni de ale canalului Suez, spre ași asigura o influență în decisiunile companiei canalului și de a procura elementulu francesu preponderanța la unu momentu oportunu.

SCRILE ȚILEI.

— 26 Augustu. (7 Sept.)

In contra tarifului pe zone. Deputatul Walter din Bavaria, în darea de semă cătră alegătorii sei din cerculu Ambergului, se pronunță în *cestiunea* introducerii tarifului pe zone astfel: „Deocă ar fi după mine, la noi nici odată nu se va introduce tariful pe zone. Noi suntem unu popor, care șede acasă; noi nu suntem și nici nu voim să fim țigani, cari umblă cu cortulu dintr'unu locu într'altulu. De aceea nu este în interesulu nostru, ca printr'unu preț de batjocură al tarifului pe zone să înșelăm pe omeni dela vatra lor și să-i obișnuim la o viață nomadă, care numai domnilor din Ungaria le pôte plăce. Cei ce pentru plăcerea lor propriă ori pentru afaceri de negoțu vrău să călătorească, aceia călătorească pe spesele proprii, ér nu pe spesele publicului și ale poporului, care nu umblă cu trenulu. Tariful pe zone nu este unu mijlocu, care să întărească puterea morală a poporulu“. Folia locală din Amberg asigură, că pentru această vorbire a sa, Walter a fost viu aplaudat.

La conservatorulu de musică din paris a plecatu țilele acestea tînăra profesora din Ploesci, d-ra *Paraschiva Georgescu*, despre care ni se scrie, că posedă frumosu talentu musicalu și promite a deveni una dintre artistele noastre superioare. I dorim succese.

Alumneulu român gr. or. din Timișoara. Din raportulu comitetulu acestui alumneu aflăm, că în anul scolastic trecut au fost primiți în alumneu cu cortelu, vîptu și spălatu 10 tineri români gr. or., pentru a căroru susținere s'au spesat 1513 fl. 4 cr. Dintre alumniști, 8 au cercetat școlele gimnasiale, ér 2 cele comerciale. Capitalulu alumneulu s'a sporit în acestu anu cu 1265 fl. 90 cr. Avera totală constă din: 7407 fl. 85 cr. în bani gata; 800 fl. în hârtii de valoare și 717 fl. în pretensiuni private și taxe restante. La olaltă 8.924 fl. 85 cr. Capitalulu în bani gata și hârtii de valoare aducă unu venit curat de 429 fl. 35 cr. la anu. Pentru anul școlast. curentu au fost primiți în alumneu

12 tineri, pentru a căroru întreținere s'au votat pe cele 10 luni de studiu câte 13 fl. 50 cr. Totalu 1620 fl. plus 20 fl. spese de administrare. Această sumă este a se acoperi prin 1000 fl. ajutoru dela Consistorulu din Arad și 640 fl. taxe dela membri și colecte.

Sinodulu eparchialu gr. or. sêrbesc alu diecesei *Bacica* s'a intrunit la 20 Augustu v. c. în Neoplanta sub presidiulu patriarhulu *Georgie Brancovic*. Din raportulu ce-lu aduce „Branik“ aflăm, că numărulu Sêrbilor ortodoxi ai acestei diecese s'au sporit în 20 de ani (dela 1870 încôce) cu 10,000 de suflete. De asemenea sau sporit însemnatu și școlele confesiuni.

Diaru nou. La Beregeu, în comitatulu Timișorei a apărut „Sateanulu“, foia pentru trebuințele noastre sub redacțiunea d-lui *Em. Andreescu*, învătător, care a redactat și „Junimea română“, încetată din lipsa de spriginire. „Sateanulu“ apare în fiă-care săptămână odată, Dumineca.

Ciuma în China. O scrisore trimisă din Mong-Ise unu jurnal francesu aduce scirea, că ciuma a apărut în acelu district alu Chinei. Epidemia, slabă la începutu în sezonulu ploiloru, se răspândește acum, din cauza marilor călduri, cu o iuțelă îngrozitoare. La Mong-Ise moru acum câte 200 de omeni pe fiacare zi. Bôla se manifestă prin friguri violente urmate de o erupțiune de bube peste totu corpulu. Nici unulu din cei atinși de ciumă nu mai scapă cu viață. În scrisorea amintită se exprimă dorința, ca se vină în China medicii europeni pentru a combate și a studia grôsnica bôla.

Concertu. Cântărețulu de operă *Iuliu Schmidt*, va da unu concertu, cu concursulu pianistulu *Edmund Grünsteidl*, Marti în 8 Septembrie n. c. în sala cea mare a otelulu „Centralu Nr. 1“. Prețulu locurilor: cerele 1 fl. 50 cr. stală 1 fl., loculu din urmă și galeria 60 cr. Bilete se pôte căpeta la librăria H. Zeidner.

Grecii și responsulu Maghariloru la Memorandulu bucuresceanu.

Sub titlulu „Libertate pentru toti“ étă ce publică „Naționalulu“, diaru oficiosu din Atena:

„Cu mâhnire observu, că unele foi ateniene au declarat de mai deună-zi o adevărată cruciadă împotriva Rumânilor. Socotescu că e nevrednic de noi și înjosiatoru, ca să stăm la luptă cu cei cari ne înjură pentru considerațiunî de speculă, să urmărim prin asemenea mijloce răsunarea asupra unor neînfrânate și flecare limbî ale unor capete

aprinse din Bucuresci (?). „Acropolis“ comentându eri memorandulu studențiloru pestani, care protestă în contra pretensiuniloru românesce asupra Transilvaniei, arată o plăcere nemărginită și o răutate peste măsură de mare, până-ce trage și o concluziune puțin conformă cu drepturile Românilor.

O asemenea atitudine fiind păgubitoare intereselor grecesce, de ore-ce există patimî, ce cu o laudabilă răbdare unii încercă a le potoli, și numai puțin dăunătoare apropierei Românilor cu Grecii, care în genere e simțită foarte necesară, dovedește în același timp nu numai o superficialitate, ci și o evidentă răutate sufietescă.

Nimeni nu pôte tăgădui, că sub jugulu străin gemu două milioane și jumătate de Români, cari cu dragoste își așintescu privirea spre libertate. De asemenea sunt cunocute grozăviile Ungurilor și suferințele supușilor lor. De multeori foile europene au avut privilegiulu ca să se ocupe cu aceste. Cretenii, pentru cari, — de altfel cu dreptu, — ne sbatem și ne rupem vestmintele invocând protecțiunea și mijlocirea Europei, s' bucură relativ de ore-cari libertăți; pe câtu timpu nefericiților Români din Ungaria nu li se recunoșce nici avantajii, nici drepturi, pentru că Maghiarii în tendința lor de maghiarisare nu respectă nimic. Ei obligă se învețe limba ungurescă, le închid școlele și bisericile cu forța, puu mâna ilegală pe averile lor, și vai de celu care își ridică capulu: îndată e declarat de tradatoru său revoluționaru, averea sa e confiscată și putrezește condamnat în temniță.

Căți martiri de felulu acesta pôte să numere România.

Pentru ce daru, considerându de sacru lupta pentru liberarea fraților nostri, să refuzăm altora astfel de dreptu? Pentru ce această nedreptate? Nu e rușinosă ca noi, cari am luptat pentru libertate, noi, cari fecem abuz de numele „Maraton“ și „Salamina“, noi, cari am încercat jugulu greu alu robiei, în locu de a întinde mână de ajutoru Românilor, după cumu dênșii ne-au întinsu în timpul luptei pentru neartărarea noastră, nu e rușine a ne bucura pentru sclavia a două și jumătate milioane de conaționali și coreligionari ai nostri?

Poporul, care își iubesc libertatea, e dator să dorască libertatea tuturoru.

Deci, domnilor dela „Acropolis“, libertatea pentru toti, libertatea egală; nici tirani, nici tiranisați. Ph. Ch. D.

Memoriulu studențiloru Români și studenții Italiani.

Cetim în diarele din Bucuresci: Președintele cerculu academic alu studențiloru universitari din Milano, d.

și mai mare, tîrîndu-se pe sub icôna sfântă, și curîndu după aceea veniră trei, tote totu din loculu acela, — se părea, că e unu magazin complect de brôsce. Năcăjitu le dădui cu bastonulu la o parte, dér érași apăr de sub icôna sfântă o familiă întrégă de brôsce. În multe locuri ale galeriei desemnasem, fără ca să dau peste astfelu de animale — de ce apăreau tocmai în unulu și același punctu atâtea?

„Mă ridicai, mă apropiai de icôna cea sfântă și mă uitai sub ea: aici era o largă crepătură între pămîntu și latura inferioară a ramei, mai departe nimic. Totuși mă frapă o împrejurare. Pămîntulu dinaintea icônei era cu multu mai umed, decâtu în orî ce locu, și în pămîntulu acesta môle se afla întipărită urma unui picioru omenescu descultu așa de aproape de ramă, încâtu acela a trebuit să trecă pe sub icônă pentru ca să pună piciorulu acolo.

„Acestu lucru mă puse pe gânduri. Trebuie că se afla în dosulu icônei unu spațiu gol, de unde puteau să iasă brôscele. Scuturam atâtu zăbrelele de feru,

cât și rama, dér nu se mișcă nici una, nici alta. Observam mai de aproape mâna Mântuitorulu și icôna sfântulu. Mâna mi-se părea prea mare și puțin cam încovoietă. Băgaiu mâna printre zăbrele și apucau mâna Mântuitorulu; când ocolu, totă icôna se dete la o parte, ca și când ar fi fosu o aripă de ușă.

„Acum aflam secretulu lui Pillone. Înaintea mea se afla unu gangu scurt și întunecosu, din care de bună semă eșiau brôscele și în fundulu aceluia observam nise trepte acoperite cu noroi verde. Unu aer înăbușitu îmi veni în față și făcîndu câțiva pași mai departe, mă convinsu, că treptele acestea duc în formă de vîrtej până la vila mîrtă, care zăcea tocmai de-asupra capulu meu.

„Nu aflai de cuviință să pîtrîndu mai departe într'o vreme, în care loculu era foarte cercetat. Mă mulțamii să știu, că în ce modu se deschide ușa icônei pe dinlăuntru, și după ce m'am convinsu, că se pôte deschide fără multă greutate, o închisem érași și apoi m'am pus să desemnez.

„Fîndu într'o mare agitare, nu puteam să lucr. Să pîtrîndu în vila misterioasă, ca să descoperu secretulu lui Pillone, séu să mă mulțamescu cu aceea, ce am descoperit deja? Aceste întrebări mi-se încruciau ca doi cureni puternici în creerii mei și fără să vrău mă făcure să întrepîndu o călătorie neliniștită de-alungulu țermuriloru, aruncîndu necontentu privirile asupra vil-ei mîrtă. În fine starea acesta îmi părea nesuferită și într'o nerăbdare nervoasă o luam pe drumulu mare, să mă întorcă acasă la Cocomella.

Deodată răsunară înderétulu meu nise clopote vesele și în curîndu trecu pe lângă mine o trăsura grea. Bagagiulu era băgat într'unu giamantanu de dame, care după moda italiană era legatu cu lanțuri în dosulu trăsurei. Nu numai că trăsura era închisă — o împrejurare neobișnuită prin ținuturile neapolitane — ci și ferestrele erau închise într'unu modu hermeticu, cu perdele și cîrpe, așa încâtu era imposibilu să veți cine șede înlăuntru. Ceva misteriosu încunjura trăsura acesta fără ca să-mi pôte

da semă, și curiositatea mea crescă și mai tare, când vădui, că trăsura apucă pe drumulu cătră Cocomella, fiindu-că de când eram acolo, nu venise nici unu ôspe.

„În fine ajungîndu acasă, îmi anunță Nicolo, cu o față veselă, că a căpătat unu ôspe. Dicea, că e o damă, după totă probabilitatea, foarte bogată, care din cauza sănătății sale cercetă băile din Sorrent. Ea închiriasc odăile de de-asupra mea și fiindu obosită de călătorie, se retrase în ele. Ea vorbise franțuzesc; dér că e tînă orî bîtrână, frumôsă orî urită, despre acesta cinstitul Nicolo nu-mi putea da nici o lămurire, pentru-că ea era cu unu voal negru pe obrazu.

„În dimineața următoare cercam înzădar să vădu dama cea misterioasă.

„Ea nu eși delocu afară din casă, ci stete cu ușile și ferestrele închise. Mă mîngăiam cu șgeranța, că ne va onora cu prezența ei la masă. Speranță zădarnică! Nimeni altulu nu veni, decâtu grosulu neapolitanu, care necontentu spunea, că în Neapole e colera, Englezulu țepănu,

Dino Rondani, primindă răspunsul studenților maghiari la memoriul românesc pe care l'a cetit, „dar nu ne-a convinsă cătuși de puțină”, a cerut studenților români memoriul lor, despre a cărui primire răspunde în următoarele cuvinte căldurose:

Milano, în 23 August 1891.

Prea iubite frați români!

Am primit abia ieri — după reînțocirea mea din Germania — prea iubita voastră scrisoare și memoriul vostru, pe care l'am cetit îndată cu mare interes (avidamente). Simpatiile noastre nu pot să fie decât cu voi, cari luptați pentru emanciparea unui popor, a cărui origine, tradițiune și mai ales ale cărui sentimente pentru democrația sunt titluri sigure de victorie.

Voi trebuie să știți, că în Italia jumimea celor 23 de universități ale noastre (cu 17,000 de studenți peste tot) se împart net în două partide: de o parte sunt — și sunt mulți — tineri, cari se împacă cu prezentul și nu agită ideale politice și sociale; de cealaltă parte stă o minoritate, care e organizată în grupuri în toate școlile, care agită în politică republica, ér pe câmpul economic emanciparea proletariatului.

Și deocă totă tinerimea italiană simpatizează pentru cauza voastră, apoi minoritatea această are la inima ei chiar cauza voastră, fiindcă densa își aduce aminte, că Mazzini voia o Italiă liberă și unită nu pentru ca să fie un Stat mare în lume, ci pentru ca el să deie un element de civilizațiune și să ajute astfel poporele tinere în calea revindecațiunilor lor unitare și liberale.

Generosul vostru apel, care a însoțit scrisoarea voastră îl voi transmite Asociațiunilor universitare și camaradilor noștri celor mai distinși și culti. Stau să traduc scrisoarea asociațiunii universitare din Neapol, publicată în „Lupta” pentru ca s'o facă cunoscută la noi.

Cu această ocaziune vă comunic, că studenții republicani italieni au aderat la congresul socialist universitar din Belgia, care se va ține la Noemvre: în tre promotorii lui au fost și camaradi români.

Și vă salut urându înflorire poporilor independente, libere și cu aspirațiuni civilisătoare!

Trăiescă poporul român cel mare! Emanciparea națională a poporilor e o condițiune indispensabilă pentru soluțiunea problemelor sociale.

Dino Rondani.

Literatură.

A apărut numărul 11 și 12 al „României Musicale” cu următorul sumar:

Concursul de violină. — Educați-

nea musicală în cursul primar. — Musica Modernă (urmare). — Corul plugarilor din Feldiara. — Curierul băilor. — Musica la Sinaia. — Concertul Rubinstein. — Cafenelele cântând. — Musicele la grădini. — Ciprian Porumbescu. — Journi artistice. — Corurile bisericilor. — Compositorii noștri. — Din gazetele străine. — Halal director. — Concurși. — Una alta. — Bibliografie.

Bogatul sumar al acestei reviste, precum și competiția cu care sunt tratate diferitele cestiuni atîngătoare de arta musicală, o recomandă cu prisos publicului. Prețul abonamentului pe un an 12 lei, pe șese luni 7 lei. Redacția și administrația Strada Bradului Nr. 5.

Correspondența „Gaz. Trans.”

Satul-nou de sus, Aug. 1891.

Onorată Redacțiune. Privitor la respectarea legii din 1868, așa numită despre egala îndreptățire a naționalităților, Vă comunic încă un casu pentru ca publicul cetitor să fie și mai mult convins, că acea lege nu este bună de alta, decât ca printr'nsa să fie sedusă opiniunea publică din străinătate.

Casul este următorul: Doi credincioși de ai mei, cari au luat de soții două surori, a căror avere era sub tutorat, voiesc ca acea avere, liberate fiind de tutorat, să o întabuleze de jumătate și pe bărbații lor, deci ceru estras matricular de cununiă, care în totă forma legală li-se dă. Când estrasele ajungu în mâna judeului reg. cercual, acela le dă în afacerea această următoarea rezoluțiune:

Nr. 985 ortf. Rezoluțiune. Înainte de rezolvirea meritore a acestei cause, în tenorea ordinațiunii ministrului de justițiă din 1888 Nr. 947 § 11, este cercat Vasilii Cherecheșu, ca cele 2 estrase redactate în limba valahă și aici susținute, să le traducă prin Stoll Gabor not. public regesc, imputernicit cu acestu lucru, în limba maghiară, și acele dimpreună cu traducerea autentică, în 15 zile să le subșternă, aici, căci în casul contrar rugarea lui va fi respinsă.

Despre ce Vasilii Cherecheșu în privința celor 2 estrase trebuie înștiințat, Baia-mare 1891, Iunie 30. Dela oficiul cărților funduale, *Alexandru Papp de Kapalnok-Monostor*, jude regesc m. p. l. c.

Primind credincioșii mei această rezoluțiune ilegală, grăbiră îndată a-mi face cunoscut, că eu aș fi cauza, că dênșii nu pot dobândi întabularea averei, așa li-a spus d-lu Ioan Drumariu, avocatul, care a fost încredințat cu cauza lor.

Acusa este gravă, bieții ómeni în necunoscința lucrului cred că ce li-a spus avocatul, care este totu așa de pitic spre a apăra dreptul asigurat limbii române, care ar fi și limba lui, ca și judele, care odinioară se dice, că ar fi fost bun român. Cine pte crede așa ceva?

linisce.

„Cătră mezul nopții ne despărțirăm și mă retrăsei în odaia mea, ca se odihnescu după munca zilei. Totul era așa de liniștit, încât strigătul bufniților din vila mórta imi părea încă odată pe atât de sinistru. Totul se liniști împrejurul meu, până cam la o óră după mezul nopții. Atunci încep să se misce ceva curios deasupra mea. Mese fură mutate dintr'unu locu într'altul, giamantane fură deschise încetisor, lași fură incuiate, tóte în tăcere și pe furiș, și în mijlocul acestei ocupațiuni auđii pași grabnici, zăngănitul de vase, fășe-itu de foi de hárta, cari fură rupte în bucăți. Această activitate dură până pe la trei óre, când mi-se părú, că aud lângă päretele meu, că alunecă ceva înjosu; o ușă îndepărtată fu încetisor deschisă, credeam, că aud pași prin via, unu căne lătră, apoi totul liniști.

Când mă deșteptai a doua zi dimineața, totul imi părea un vis, așa liniște completă domnea jur împrejur.

(Va urma).

Vedend de altă parte, că prin acelu ilegal se vatemă dreptul bisericei noastre, că astăzi se atacă scrisoarea dată prin oficiul bisericescu, prin care se va fi atăcat limba viuă, în care se vestesce poporului român Evangelia. Deci din partea acestui oficiu, alu cărui drept a fost vătămă și încă dehoestat și micșorat înaintea poporenilor, amu înaintat la șeful justiției o petițiă, în care provocându-mă între altele la ordinațiunea, în care se dice espresu despre preoți, că „sunt opriți la estradare de estrase a se abate dela cuvintele matriculei; numele propriu cătu și conținutul celorlalte rubrici nu este concesu a le scrie în altă limbă, ci numai în aceea, în care sunt induse datele.” (1771 Ord. reg. Nr. 2629,) adăugai:

Deocă în înțelesul legii eu am drept de a-mi redacta matriculele în limba română; deocă legea mă opresce să nu pot da altfelu estrase valabile, decât conformu originalului: de sine urmăz, că forurile justițiare și administrative de jos până sus, în virtutea acelorasi legi, eo ipso sunt obligete a respecta acele drepturi și a proceda conformu aceloră.

Acésta o pretinde cea mai justă idee de corelațiune între drept și datorință.

Căci ce va urma din aceea, Escelență, deocă noi Români, în justa apărare a drepturilor noastre asigurate prin lege, vomu urma esemplul datu prin forurile de justițiă și administrațiune, vomu calca prescriesele legii, precum acele foruri le calcă, în detrimentul moralu și materialu alu poporului românescu, de dragul unei utopii?

Lasu în aprețierea Escelenței Vóstre, cătu este de falsă apucătura d-lui jude reg. Papp din Baia-mare, când în rezoluțiunea sa alăturată, respingerea aceloru legal o motivăz cu o dispozițiune ministerială din 1888 Nr. 947 § 11, ca și când sensul acelu § ar puté să anuleze valoarea unei legi evidente, sancționată de capul statului.

Esistă o ordinațiune ministerială din 25 Noemvre 1888 Nr. 47.330, în care intr'unu casu analogu se dispun următoarele:

„Acea parte din rezoluțiunea judecătorei cercuale, prin care s'a pretinsu estradarea estrasului matricularu în limba maghiară, nu o pot aproba, căci la comuna bisericescă gr. cat. din Seini, pentru conducerea matriculelor și agendelor este statorită limba română, matriculele sunt conduse în totă privința legalu în limba română, prin urmare și estrasele sunt a se estrada românescu.

Așa dără este evidentu, că actul estradat de mine este legalu și prin urmare tóte forurile de justițiă sunt datore a le primi înțocmai și proceda pe basa lor, fără de nici o halucinațiune.

Pe basa celor espuse, rog cu totă onorea pe Escelența Vóstră, ca să bine voiți indruma pe respectivul jude de cerc. reg., ca să respecteze legile sancționate și prin astfelu de apucături să nu lucre spre păgubirea cetățenilor, cari susțin statul și pe densusu.

Fiindcă poporeni mei sunt espusi la pagubă pentru procedura legală a judecătorei regescu, m'am ținut de datorință patriotică a cere scutirea Escelenței Vóstre în favorul lor.

Despre rezultatul dobândit în astă afacere Vă voi trimite înștiințare.

Ioan Costin, preot gr. cat.

Convocare.

Reuniunea docenților gr. cat din ținutul Hațegului conformu § 25 din statutele sale își va ține adunarea generală în comuna Grădisce la 12 Septemvre s. n. a. c., la care cu totă stima sunt invitați O. directori, Cateheți și invetători ai școlor confesionale gr. cat. din tracturile: Hațegului, Ulpiei-Traiane, Cudgierului, Huniadorei și Jiului, precum și toți bărbații, cari se interesează de înaintarea causeror școlari.

Programu:

I Ședința cu începutu la 8 óre a. m. 1) Deschiderea adunării prin preșdinte. 2) Constatarea membrilor prezenți. 3) Raportul comitetului. 4) Scrutinul rațiunilor. 5) Cetirea disertatiunilor.

II Ședința cu începutu la 3 óre p. m. 6) Statorirea budgetului pe an. viitor. 7) Alegerea membrilor onorari. 8) Desbatere asupra întrebării: „cari sunt

cele mai bune manuale școlastice în școlile poporale? 9) Leccióni practice improvizate defpte din partea presiidiului. 10) Incasarea de taxe restante și curente. 11) Statorirea locului pentru adunarea gen. viitoare. 12) Eventuale propunerii.

Sera petrecere cu jocu.

Din ședința comitetului ținută la 23 Iunie a. c.

Ioan Jenza, N. Trimbițoiu, preside. notaru.

Ștefan Țarina, notaru.

SCIRI TELEGRAFICE.

Veneția, 6 Septemvre. Starea sănătății reginei Elisabeta a României s'a mai îmbunătățit. Regina a durmit o noapte liniștită. Eri după amiazi a sosit aici regele Carolu, și a fost primitu la gară de ducele de Genua și de multe notabilități ale orașului. Ducele a condus pe regele Carolu în gondola regescă până la hotelul „Danieli”, unde se află regina.

Londra, 6 Septemvre. Diarul „Morning Post” publică că o depeșă din Schwarzenau, în care se dice, că contele Kalnoky, consideră situațiunea Europei și cu deosebire importanța politică a cestiunei Dardanelor, foarte serioasă. E vorba, ca marele puteri să adreseze o notă comună înaltei Póte.

Voci din publicu. *)

Sinaia, August 1891.

După grave dureri de măsele, mă hotării să mă supun operațiunii d-lui medicu dentistu din Brașov, *Raupert H. F. William*, care cu o destoinicie deosebită a scutit s'mi școtă două măsele adencu înrădăcinate pe lângă nisele dureri abia simțite.

Sentimentul de recunoscință mă îndemnă a-i exprima și pe această cale mulțumita mea și a-l recomanda atențiunei onoratului publicu ca pe unulu dintre cei mai destoinici dentiști.

Ioan Purcărea.

DIVERSE.

Cum s'a însurat împăratul Rusiei. Se scie, că Alexandru III, împăratul Rusiei, are de soție pe principesa Dagmar, fiica regelui Danemarcei. Densusu a luat-o supunându-se dorinței fratelui său, cu care era deja logodit. Marele duce moștenitor alu tronului Rusiei, simțindu-se pe mórte, a lasat pentru scumpul său Alexandru o scrisore mișcătoare, prin care îl conjura să iee locul său în inima principesei. Acésta a fost cea din urmă a sa rugăminte. Marele duce Alexandru era așa sfios, încatu nu îndrăsnea să facă cunoscutu prințesei epistola mortului. Intr'o zi, marele duce Vladimiru, trăgându-l la o parte îi dise: Soii una, deocă nu faci, după dorința lui Nicolae, mă voi duce eu în numele lui să ceru mâna prințesei. După câva timp Alexandru sosi la Charlottenburg, residența familiei regale a Danemarcei. Intr'unu momentu când se afla singur cu prințesa îi dete tremurându scrisoarea lui Nicolae. Principesa o citi și înroșindu-se dise: Și eu am primitu dela Nicolae o scrisore prin care mă ruga să deviu soția d-tale. O! te rog arată-mi-o. Prințesa alergă în camera sa, aduse scrisoarea și o citi și comentară împreună. Când voința rēposatului fu pe deplin înțelă, căsătoria se făcu.

Rose verđi și albastre. Unu grădnaru din Buenos-Ayres ar fi descoperit procedeu, de a produce rose verđi și albastre. Elu udă tulpinele de rose albe ierna întrégă cu albastru de Prusia și prin acésta obține rose albastre. Totu așa procedeză cu sulfatul de cupru și obține rose verđi.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica această Redacțiunea nu ia răspunderea.

Proprietaru:

Dr. Aurel Mureșianu.

Redactoru responsabilu interimalu: Gregoriu Maior.

care se ocupa numai cu prinderea pescilor, și Americanul celu greoiu, care nu deschidea gura fără să nu dice Long-fellow. Der nu, mai veni încă unulu: veni cerșitorul celu schiop, pe care-l vedusem la Posilippo — ori pte era cineva, care sēmăna fôrte bine cu elu. Făcend elu câteva încercări zădarnice să-și câștige simpatia Americanului, fu aruncat de Nicola pe ușă afară, ceea ce nu-l împedecă delocu să se preumbe totă ziua pe dinaintea ospetăriei.

„Mă puse în uiquire prezența lui, der cătră sēră mă surprinseră cu totul alte lucruri. Signora străină nu veni la apusul sōrelui în mijlocul nostru, prin urmare nu fu de față la tarantella, pe care o arangiasse melancolicul american. Nici nu a putut admira pescele celu mare, pe care-l primise Englesul și despre care susținea morțișu, că lipsesce din museul britanicu. Ea preferi să strălucescă prin absența sa, și se dea astfel ansă la mulțime de presupuneri, cari tóte fură însă spulberate de Nicolo, care nu spuse, că ea nu se simte bine și doresce să petrecă timpul în

Cursul pietei Braşovului.

din 7 Septembrie st. n. 1891.

Table with 2 columns: Item (Banenote romănesci, Argintiu românesc, etc.) and Price (Vând. 9.30, 9.25, etc.).

Cursul la bursa din Viena.

din 5 Septembrie a. c. 1891

Table with 2 columns: Item (Renta de aur 4%, Renta de hârtie 5%, etc.) and Price (108.10, 100.45, etc.).

Table with 2 columns: Item (ostă ungare, Amortisarea datoriei, etc.) and Price (112, 10, 104.70, etc.).

Nr. 11,211—1891

658,3—1

CONCURSŪ.

Din legatul lui Josef Wehrmacher pentru acei cari studiază, este de a se da pentru durata legală de studiu și fără deosebire de religie sau naționalitate un stipendiu anual de 400 fl. v. a. unui ascultător ordinar la un institut superior intern sau extern, sau astorfel de individii cari prin absolvarea unui gimnasiu superior, a unei școli reale superioare sau unui institut de pregătire sunt în stare de a documenta, cumcă au câștigat dreptul de a frecventa unul din amintitele institute superioare.

Competenții au de a și așterne subscrisului magistratului referitoare la petițiunile provădate cu timbrul recerut și cu documentele de studiu până în 1 Octombrie a. c. In aceste petițiuni este de a se documenta, cumcă competenții sunt din Transilvania, adică din părțile acele, cari înainte de uniunea cu regatul Ungariei au format politicesc marea principat al Transilvaniei; în fine că sunt fără remedii, adică că atât competenții înșiși cât și părinții lor nu posedă atâta avere, din care se potă acoperi spesele pentru studiu.

Braşova, 29 August 1891.

Magistratul oraşenesc.

Nr. 1118—1891 com.

657,3—1

Publicațiune.

Se aduce la cunoștința publică că pe baza ordinațiunei Inaltului ministeru r. u. de agricultură, Nr. 13,196—1891 se va ține în 13 Octombrie 1891 st. n. licitațiune publică

spre vândarea de 6366 metri cubici lemne de stejăru din pădurea comunală „Dumbrava“ apte pentru constiuctiune plus oferintelui.

Oferte confecționate după prescrie și provădate cu vadiul recerut încă se voru primi până la ora în care se începe licitațiunea verbală.

Prețulu strigării s'a satorit cu 7639 fl. 20 cr. v. a. și amatorii de cumpărare au a depune înainte de începerea licitațiunei un vadiu de 10%.

Condițiunile de vândare se potă vedé în cancelaria comunală în orele oficiose.

Țințari, 2 Septembrie 1891.

Primăria:

Ioan Neguliciu, primar.

Nr. 5450—1891 pol.

659,1

Publicațiune.

Pentru esarendarea pășunei de oi pe érna 1891—1892 pe teritoriul Sighișorei, se statorisce ziua de licitațiune pe Joi în 24 Septembrie 1891 în cancelaria subsemnatului magistrat. Vadiul este 50 fl. Sighișora, în Septembrie 1891.

Magistratul oraşenesc.

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei“ a 5 cr. se potă cumpăra în tutungeria I. Gross, și în librăria Nicolae Ciurcu.

Avisu d-lorū abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numerii de pe fâșia sub care au primitu diarul nostru până acuma.

Domnii, ce se abonéză din nou, să binevoiască a scrie adresa lămurit și să arate și posta ultimă.

Totodată facemū cunoscutu tuturorū D-lorū abonați, că mai avemū din anii trecuți numerii pentru complectarea colecțiunilor „Gazetei“, precum și câteva întregi colecțiuni, pentru cari se potă adresa la subsemnata Administrațiune în casu de trebuință.

Administraț. „Gaz. Trans.“

Mensulū trenurilor.

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilū din 20 Iulie 1891.

Large table with multiple columns showing train schedules and fares between various stations like Budapest, Braşov, Sibiu, etc. Includes sub-sections for different routes and fare types.